

Aynalar

– Afet Kırat · 04 Ağustos 2009

Hayalim mi aynadan çalım atan yaşama?
Saçlarımdan çekerek kopartıyor periler.
Çocukça düş kurarım ilerleyen yaş ama
Umutsuz bir masalda ayaklarım geriler.

Köşesinde bir çiçek sevgiyle kurutuldu
İlkbaharda umutla sağanağa tutuldu
Hurdalar arasında tozlandı, unutuldu
____ Bitmeyen ömür gibi çile çeken aynalar
____ Boyun büküp bakarım söyle, neden aynalar?

Aynalar, hey aynalar!
Çivilenen yüzümle pasaklanan aynalar
Arkasında sırrıyla dert saklanan aynalar.

Sustum sese susadım artık haykırmalıyım
Çılgılığım duyulmalı işte şimdi tam anı.
Çatlayan hayalimi aynayla kırmalıyım
Çıldırmadan bitmeli geldi veda zamanı.

Yerlere savurmalı ardındaki gizleri
Kalmamalı yaşamın acı veren izleri
Son düğüne saklanan bembeyaz çeyizleri
____ Görücüye çıkarıp "Serin" derken aynalar
____ Demeyin sakın dönüp "Daha erken" aynalar.

Aynalar, hey aynalar!
Yılların yargıcıyla yasaklanan aynalar
Ya ben çekilmeliyim, ya saklanan aynalar.
Afet KIRAT